

[Høning Philipsen.]

dette lovforslag er nødvendigt for at leve op til boligforligets målsætning, og at det radikale venstre siger ved fremsættelsen af sit forslag, at det er mindre sandsynligt, at vi vil få igangsat disse 40.000 boliger. Disse to omstændigheder får mig til at stille spørgsmålet: alene denne holdning såvel fra ministeren som fra det radikale venstre er det ikke i sig selv et brud på boligforliget? Er det ikke i sig selv et brud på boligforliget, når man indgår et forlig med den klare hensigt at få bygget 40.000 boliger? Jeg har den opfattelse, at det er et brud på boligforliget. Igen skal en opfordring fra mig lyde til at bryde dette boligforlig og prøve på noget andet.

Må jeg gøre en bemærkning om en enkelt paragraf i lovforslaget. Vi er bekymrede over, at låneperioden kun strækker sig over 15 år. Vi har den opfattelse, at det ville være mere rimeligt, at lånene, såvel afdrags- tid som løbetid i det hele taget, strakte sig ud over de 15 år. Det er naturligvis noget, som vi vil kunne tale om under udvalgsforhandlingerne, og vi vil på det tidspunkt gerne høre ministerens bemærkninger vedrørende en længere løbetid.

I øvrigt vil jeg gerne tilføje — det skal være min slutbemærkning — at vi vil gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse på baggrund af de bemærkninger, jeg har fremsat her.

Arne Bjerregaard (KrF):

På givne foranledning må jeg vel antage, at boligministerens forslag er fremsat i almindelig venlighed uden den opportunisme, som man umiddelbart kunne synes måtte ligge i dette forslag. Venligheden er dog først og fremmest rettet mod de få, de heldige, som har mulighed for at få sligt lån. Med de givne kursnoteringer ville markedskursen på nævnte lån vel være omkring 35-40; det vil sige, at for et almindeligt byggeri på 100 m² vil man få en gevinst på mindst 5.000 kr. med de øjeblikkelige lånevilkår. Det er da selvfølgelig en udsøgt venlighed fra ministerens side, og det skal jeg så sandelig ikke laste ministeren for, men blot udtrykke, at kristeligt folkeparti ikke mener, vi kan være med til at udvise så stor en venlighed fra så mange til så få.

Vi er altid villige til at være med til at

fremme beskæftigelsen, og vi vil undersøge de muligheder — de mange muligheder — der kan være for at fremme beskæftigelsen, og her vil vi vise lige så stor og måske mere hensigtsmæssig generøsitet end den, ministeren udviser.

Med andre ord: kristeligt folkeparti udviser altid stor venlighed over for forslag, der, om jeg så må sige, er udsprunget af venlighedens kildevæld, og lad mig derfor sige, at jeg vil også af dette venlighedens væld hente de dråber, hvormed jeg må aftvætte den sorthed, hvormed dette forslag blev prentet på papiret, så dette igen fremstår i sin almindelige renhed.

Kaj Hansen (DKP):

Nu skal boligministeren jo ikke have utak for den gode vilje, der er nedlagt i dette forslag. Det er øjensynlig fremsat i den hensigt at fremme boligbyggeri og beskæftigelse, og det er jo i allerhøjeste grad tiltrængt.

Dette forslag kunne på nogle områder godt ligne det forslag, som kommunisterne fremsatte den 9. oktober sidste år om momsrefusion til boligbyggeri. Man opererede med de samme tal, 300 kr. pr. m² etageareal. Det er faktisk ejendommeligt — derfor får vi af og til nogle mærkelige boliglove — at først lægger man 15 pct. moms på boligbyggeri, og så kommer man i denne situation og siger: nu vil staten give lån til at betale den moms, som skal indgå i statskassen. Det er jo en lidt bagvendt facon at lave boligpolitik på. Man skulle tage skridtet fuldt ud, som kommunisterne har foreslået, og fritage alt boligbyggeri for moms.

Dette forslag viser en erkendelse af, at boligforligets bestemmelser ikke er i stand til at opfylde målsætningen på de 40.000 lejligheder pr. år., og det synes jeg er en meget nyttig erkendelse, man er kommet frem til.

Hr. Knud Damgaard siger, at der er opstået strid om, hvorvidt dette lovforslag hører med til boligforliget eller ikke, og han siger videre, at viser det sig, at de øvrige forligspartier siger nej, så vil regeringen og socialdemokratiet dybt beklage det, men så vil lovforslaget blive taget af bordet. Det er da et standpunkt. Det er også et standpunkt, man kan forstå. Men det må medføre det spørgsmål: er det kun socialdemokratiet, der skal stå ved trufne aftaler? I den udstrækning de øvrige forligspartier mod-